

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.20.0506.N

E. D.,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177/7, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

CARDIF ASSURANCE VIE, vennootschap naar Frans recht, met zetel te 75009 Parijs (Frankrijk), Boulevard Haussmann 1, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0435.018.274,

verweerster,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de verweerster woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent van 19 maart 2020.

Eerste advocaat-generaal Ria Mortier heeft op 23 april 2021 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Geert Jocqué heeft verslag uitgebracht.

Eerste advocaat-generaal Ria Mortier heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Krachtens artikel 1108 Oud Burgerlijk Wetboek is de toestemming van de partij die zich verbindt een noodzakelijke voorwaarde voor de geldigheid van een overeenkomst.

De toestemming kan uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn.

2. De gebondenheid aan algemene contractvoorwaarden vereist dat de wederpartij voor of bij de contractsluiting kennis had van deze voorwaarden of ten minste de mogelijkheid had om hiervan effectief kennis te nemen en zij hiermee heeft ingestemd.

De loutere verwijzing naar deze contractvoorwaarden voor of bij de contractsluiting is daartoe, in beginsel, ontoereikend.

3. De appelrechter stelt vast en oordeelt dat:

- La Maree bv en de verweerster een verzekeringsovereenkomst hebben afgesloten;

- La Maree bv de verzekeringnemer was en de eiseres de verzekerde voor wat betreft een schuldsaldoverzekering met een waarborg arbeidsongeschiktheid;
- La Maree bv gedurende drie jaar premie heeft betaald conform deze overeenkomst;
- de eiseres zich voorts beroept op de inhoud van de bijzondere voorwaarden van de overeenkomst;
- de eiseres geen enkel stuk voorlegt waaruit blijkt dat tegen andere voorwaarden werd gecontracteerd;
- bijgevolg bewezen is dat tussen de verweerster en La Maree bv een verzekeringspolis werd afgesloten op 17 juni 2011 conform de bijzondere voorwaarden;
- bovenaan de bijzondere voorwaarden uitdrukkelijk is vermeld dat de bijzondere voorwaarden samen met de algemene voorwaarden ref. HYPO 2W 06/2009 een geheel vormen.

4. De appelrechter die op grond van deze vaststellingen beslist dat La Maree bv door de premie te betalen ook de algemene voorwaarden heeft aanvaard en ervan geacht wordt kennis te hebben gekregen, zonder na te gaan of zij de mogelijkheid heeft gehad om effectief kennis te nemen van deze algemene voorwaarden, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, de sectievoorzitters Koen Mestdagh en Geert Jocqué, en de raadsheren Koenraad Moens en Sven Mosselmans, en in openbare rechtszitting van 14 mei 2021 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van eerste advocaat-generaal Ria Mortier, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

S. Mosselmans

K. Moens

G. Jocqué

K. Mestdagh

E. Dirix

VERZOEKSCRIFT TOT CASSATIE

VOOR: Mevrouw E. D.,

EISERES TOT CASSATIE,

Vertegenwoordigd en bijgestaan door Meester **Bruno MAES**, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177 bus 7, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan; bruno.maes@lmbd.be,

TEGEN: De vennootschap naar frans recht **CARDIF ASSURANCE VIE**, met zetel in Frankrijk, te 75009 Parijs, boulevard Haussmann 1, met bijhuis in België te 1070 Anderlecht, Bergensesteenweg 1424 en ondernemingsnummer 0435.018.274,

VERWEERSTER IN CASSATIE.

* * *

Aan Mevrouw de Eerste Voorzitter en de Heer Voorzitter van het Hof van Cassatie,

Aan de Dames en Heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Dames en Heren,

Eiseres tot cassatie legt aan de beoordeling van Uw Hof het arrest voor dat op 19 maart 2020 werd gewezen door de eerste *ter* kamer van het hof van beroep Gent (2018/AR/1727).

FEITEN EN VOORGAANDE PROCEDURE

1. Naar aanleiding van een bij KBC afgesloten hypothecaire lening, onderschreef de bvba La Marée in 2011 een schuldsaldoverzekering bij verweerster. Deze verzekering hield ook een waarborg arbeidsongeschiktheid in, waarbij eiseres verzekerde was.

In december 2013 werd bij eiseres een cervicale myelopathie gediagnosticeerd, waardoor zij vanaf 7 januari 2014 arbeidsongeschikt was.

De arbeidsongeschiktheid werd meegedeeld aan verweerster, die evenwel tussenkomst weigerde.

Ingevolge de arbeidsongeschiktheid diende eiseres haar activiteiten als zaakvoerster van de bvba La Marée te beëindigen. De vennootschap werd uiteindelijk failliet verklaard, de lening werd door KBC vroegtijdig beëindigd en de woning werd verkocht.

2. Op 28 februari 2017 dagvaardde eiseres verweerster voor de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Veurne, teneinde haar te horen veroordelen tot uitvoering van haar contractuele verbintenissen.

De rechtbank van koophandel verklaarde de vordering van eiseres bij vonnis van 23 mei 2018 gegrond, veroordeelde verweerster tot betaling van 41.000 EUR, meer interesten, en zei voor recht dat verweerster gehouden is de contractueel bepaalde vergoedingen verder uit te betalen vanaf 1 oktober 2017 tot de einddatum van de polis.

Verweerster stelde hoger beroep in tegen dit vonnis, dat het hof van beroep Gent bij arrest van 19 maart 2020 gegrond verklaarde. Het hof van beroep deed het beroepen vonnis teniet en wees de vordering van eiseres als ongegrond af.

Tegen dit arrest voert eiseres volgend middel tot cassatie aan.

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen

- ✓ artikel 1108 van het Burgerlijk Wetboek,
- ✓ de artikelen 1315, 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek, zoals van kracht vóór hun opheffing bij wet van 13 april 2019.

Aangevochten beslissing

Het hof van beroep Gent verklaart in het arrest van 19 maart 2020 het hoger beroep dat door verweerster werd ingesteld tegen het vonnis, gewezen door de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Veurne, op 23 mei 2018, ontvankelijk en gegrond en doet dit vonnis teniet.

Opnieuw rechtdoende, wijst het hof van beroep de vordering van eiseres, ertoe strekkende verweerster te horen veroordelen tot betaling van 41.000 EUR, meer moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 7 november 2015 tot de datum van de algehele betaling en voor recht te horen zeggen dat verweerster gehouden is de

contractueel voorziene vergoedingen verder uit te keren vanaf 1 oktober 2017 tot de einddatum van de polis, als ongegrond af.

Het hof van beroep stoelt deze beslissing op volgende motieven:

“II. Feiten en voorafgaanden

1.

De bvba La Marée onderschreef bij (verweerster) een verzekeringsovereenkomst Hypo Protect Classic (contractnr 5234457) met aanvang 16.06.2011, met o.a. een waarborg tegen arbeidsongeschiktheid.

De verzekerde van de polis was (eiseres), zaakvoerder van deze bvba.

In december 2013 werd bij haar een instellende cervicale myelopathie gediagnosticeerd, waarvoor in januari 2014 een operatieve ingreep werd ondergaan.

De bvba La Marée werd bij vonnis d.d. 15.04.2014 van de rechtbank van koophandel te Veurne failliet verklaard en de premies werden niet langer betaald.

2.

(Eiseres) deed op 07.01.2014 omwille van bovenvermelde aandoening bij (verweerster) een aanvraag tot tussenkomst in het kader van de onderschreven overeenkomst arbeidsongeschiktheid doch deze werd door (verweerster) op 14.03.2014 geweigerd.

(...)

III. Beoordeling

(Verweerster) kan zich niet akkoord verklaren met het be(s)treden vonnis omdat zij van oordeel is dat

- (eiseres) geen derde is t.o.v. de verzekeringsovereenkomst, zodat de uitsluitingen haar tegenstelbaar zijn;
- het bestaan van een geldige verzekeringsovereenkomst bewezen is;
- de bijzondere voorwaarden aanvaard werden door (eiseres) en de algemene voorwaarden er deel van uitmaken.

1.

Overeenkomstig art. 64 van de wet op de verzekeringen van 04.04.2014 is onder voorbehoud van de bekentenis en de eed, voor het bestaan van een verzekeringspolis een geschreven overeenkomst vereist. Een geschreven overeenkomst impliceert de ondertekening van de polis door beide partijen.

(Verweerster) erkent niet te beschikken over een door de bvba (La) Marée ondertekende verzekeringsovereenkomst. Evenmin kan zij een document voorleggen dat ondertekend is door de aanvaardende begunstigde KBC.

2.

Beide partijen bekennen evenwel dat tussen hen een verzekeringsovereenkomst werd afgesloten. (Verweerster) bekent dit door te verwijzen naar de bijzondere en algemene polisvoorwaarden van de overeenkomst. Ook (eiseres) bekent dit door zich op de bijzondere polisvoorwaarden te beroepen.

Bovendien wordt het bestaan van de overeenkomst ook bewezen door de premiebetaling. (Eiseres) bevestigt dat zij vanaf het ondertekenen van het voorstel in 2011 steeds de jaarlijkse premie heeft betaald.

Rest alleen de vraag naar de juiste inhoud van deze verzekeringsovereenkomst.

3.

Ter zitting verduidelijkt (eiseres) dat de bvba (La) Marée een lening had afgesloten bij KBC.

Ter dekking van deze lening ondertekende zij op 03.02.2011 een voorstel voor een schuldsaldoverzekering bij (verweerster), met inbegrip van een waarborg arbeidsongeschiktheid, waarbij zij de verzekerde was.

Toen zij arbeidsongeschikt werd, haar activiteiten in de bvba diende te stoppen en uiteindelijk de bvba La Marée failliet is verklaard, werd de lening door KBC vroegtijdig beëindigd en de woning verkocht.

(Eiseres) stelt nooit in het bezit te zijn geweest van enig document over de verzekering.

4.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat bvba La Marée in februari 2011 een verzekeringsvoorstel heeft ingevuld en ondertekend, waarbij zij (eiseres) als verzekerde vermeldde. Dit document werd door (eiseres) ondertekend namens de bvba.

(Verweerster) stelt dat zij op basis daarvan de polis 5234457 opstelde op 17.06.2011 en deze aan de bvba La Marée bezorgde.

Aangezien:

- *de bvba La Marée gedurende drie jaar de premie betaald heeft conform deze overeenkomst,*
- *(eiseres) zich nu ook beroept op de inhoud van deze bijzondere voorwaarden,*
- *(eiseres) geen enkel stuk voorlegt waaruit zou blijken dat tegen andere voorwaarden werd gecontracteerd,*

acht het hof het voldoende bewezen dat tussen (verweerster) en bvba La Marée een polis werd afgesloten conform de bijzondere voorwaarden opgesteld op 17.06.2011.

Bovenaan op deze bijzondere voorwaarden is uitdrukkelijk gemeld dat de bijzondere voorwaarden nr. 523447 samen met de algemene voorwaarden ref. HYPO 2W 06/2009 een geheel vormen. Door de premie te betalen heeft de bvba La Marée dan ook de algemene voorwaarden aanvaard en wordt zij geacht er kennis van te hebben gekregen (vgl. Antwerpen, 20.04.2016, T. Verz. 2017, 31).

Anders dan de eerste rechter is het hof van oordeel dat aldus voldoende bewezen is dat ook de algemene voorwaarden ref. HYPO 2W 06/2009 deel uitmaken van de verzekeringspolis die tussen bvba La Marée en (verweerster) werd afgesloten.

5.

Terecht stelt (verweerster) dat deze algemene voorwaarden ook tegenstelbaar zijn aan (eiseres) als derde-begunstigde.

Als derde begunstigde beschikt (eiseres) over een rechtstreeks vorderingsrecht tegen (verweerster). (Verweerster) kan als verzekeraar aan een dergelijke derde begunstigde alle verweermiddelen tegenstellen die spruiten uit de verzekeringsovereenkomst.

6.

De algemene voorwaarden ref. HY(PO) 2W 06/2009, die (verweerster) voor()legt (stuk 1), voorzien in art. 25 een uitsluiting voor een aandoening van de wervelkolom.

(...)

7.

(...)

Hieruit blijkt voldoende dat er sprake is van een aandoening van de wervelkolom, nl. een vernauwing, die een druk op het ruggenmerg veroorzaakte, zodat (verweerster) terecht iedere tussenkomst heeft geweigerd.

8.

Ten onrechte stelt (eiseres) dat (verweerster) tekort gekomen is aan haar informatieverplichting door geen melding te maken van deze uitsluiting bij het afsluiten van de polis.

De polis werd afgesloten via een tussenpersoon, het zakenkantoor nv Luysen uit De Panne. De informatieverplichting rust op de verzekeringstussenpersoon, doch deze is niet inzake, zodat het hof hieromtrent niet kan oordelen (arrest, pp. 3-6).

Grievan

1.1 Krachtens artikel 1108 van het Burgerlijk Wetboek is de toestemming van de partij die zich verbindt een grondvoorwaarde voor de geldigheid van de overeenkomst. De uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming van de partij die zich verbindt vereist effectieve kennis of, minstens, de mogelijkheid om effectief kennis te nemen van de bedingen waarmee moet worden ingestemd.

De opname van algemene voorwaarden van een partij in het contract vereist dan ook hun effectieve kennis door de andere partij of ten minste de mogelijkheid voor deze om er effectief kennis van te nemen, alsook hun aanvaarding door deze andere partij.

Wanneer de verzekeraar met de verzekeringnemer een verzekeringsovereenkomst sluit, zijn de algemene voorwaarden die de verzekeraar voor dergelijke overeenkomsten hanteert slechts toepasselijk op de contractuele relatie indien (a) de verzekeringnemer uiterlijk op het ogenblik van de contractsluiting effectief kennis van heeft genomen van (de inhoud van) deze algemene voorwaarden of de mogelijkheid heeft gehad er effectief kennis van te nemen en (b) de verzekeringnemer deze algemene voorwaarden ook daadwerkelijk als deel van de contractinhoud heeft aanvaard.

Het feit dat de verzekeringnemer bij de contractsluiting kennis had van *het bestaan* van algemene voorwaarden volstaat niet om te besluiten dat hij kennis had of kon hebben van *de inhoud* van deze algemene voorwaarden en ze ook heeft aanvaard.

De verzekeraar is derhalve verplicht om aan de verzekeringnemer, voorafgaand aan het sluiten van het contract, kennis te geven van de algemene contractvoorwaarden (minstens hem mee te delen waar/op welke wijze hij hiervan, op eenvoudige wijze, kennis kan nemen). De verzekeraar voldoet niet aan deze informatieplicht door in de bijzondere contractvoorwaarden te verwijzen naar het bestaan van en het type (het referentienummer van de) algemene voorwaarden met vermelding dat deze een geheel vormen met de bijzondere voorwaarden, zonder dat de inhoud van de algemene voorwaarden in deze bijzondere voorwaarden is overgenomen.

De verzekeraar die zich ten aanzien van de verzekeringnemer beroept op de toepasselijkheid van de algemene voorwaarden dient, conform artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, te bewijzen dat deze voorwaarden deel uitmaken van het gesloten contract. De verzekeraar dient aldus te bewijzen dat de verzekeringnemer effectief kennis heeft

genomen of de mogelijkheid had om effectief kennis te nemen van de algemene voorwaarden en hij deze voorwaarden daadwerkelijk heeft aanvaard.

1.2 Uit de artikelen 1108 en 1315 van het Burgerlijk Wetboek volgt dus dat de algemene voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst slechts deel zullen uitmaken van de verzekeringsovereenkomst indien wordt aangetoond dat de verzekeringnemer, voorafgaand aan het sluiten van de overeenkomst, effectief kennis heeft genomen of minstens de mogelijkheid heeft gehad om effectief kennis te nemen van deze algemene voorwaarden en deze heeft aanvaard. Het komt aan de verzekeraar toe om de verzekeringnemer in te lichten omtrent de inhoud van deze algemene voorwaarden.

De loutere vaststellingen dat de bijzondere voorwaarden vermelden dat ze een geheel vormen met de algemene voorwaarden en dat de verzekeringspremies werden betaald, laat niet toe te besluiten dat de verzekeringnemer effectief kennis heeft genomen (of de mogelijkheid had om effectief kennis te nemen) van de algemene voorwaarden en dat hij deze heeft aanvaard.

2.1 Het hof van beroep stelt in het bestreden arrest vast dat

- verweerster erkent niet te beschikken over een door de bvba La Marée ondertekende verzekeringsovereenkomst en zij evenmin een document kan voorleggen dat is ondertekend door de aanvaardende begunstigde KBC (arrest, p. 4, nr. 1),
- eiseres stelt nooit in het bezit te zijn geweest van enig document over de verzekering (p. 4, *in fine*),
- de bvba La Marée in februari 2011 een verzekeringsvoorstel heeft ingevuld en ondertekend, waarin zij eiseres als verzekerde vermeldde en dat dit document door eiseres namens de bvba werd ondertekend,
- verweerster stelt dat zij op basis daarvan op 17 juni 2011 de polis 5234457 opstelde en deze aan de bvba La Marée bezorgde (arrest, p. 5, nr. 4).

Het hof beslist dat bewezen wordt dat tussen verweerster en de bvba La Marée een polis werd gesloten conform de bijzondere voorwaarden opgesteld op 17 juni 2011 nu de bvba gedurende drie jaar de premie heeft betaald, eiseres zich nu ook beroept op de inhoud van de bijzondere voorwaarden en zij geen enkel stuk voorlegt waaruit blijkt dat tegen andere voorwaarden werd gecontracteerd (arrest, p. 5, nr. 4, al. 2).

Vervolgens beslist het hof dat ook bewezen is dat de algemene voorwaarden ref. HYPO 2W 06/2009 (waarvan artikel 25 voorziet in een uitsluiting voor een aandoening van de wervelkolom) deel uitmaken van de tussen de bvba La Marée en verweerster gesloten verzekeringsovereenkomst nu

- bovenaan op deze bijzondere voorwaarden uitdrukkelijk is vermeld dat de bijzondere voorwaarden nr. 523447 samen met de algemene voorwaarden ref. HYPO 2W 06/2009 een geheel vormen, en
- de bvba La Marée door de premie te betalen de algemene voorwaarden heeft aanvaard en geacht wordt er kennis van te hebben gekregen (arrest, p. 5, nr. 4, al. 2-3).

2.2 De beslissing volgens welke bewezen wordt dat de algemene voorwaarden deel uitmaken van de tussen de bvba La Marée en verweerster gesloten overeenkomst (en verweerster zich derhalve ten aanzien van eiseres kan beroepen op de in artikel 25 van deze algemene voorwaarden bepaalde uitsluiting) is niet naar recht verantwoord op grond van de vaststellingen dat de bijzondere voorwaarden vermelden dat ze samen met de algemene voorwaarden een geheel vormen en de bvba La Marée de premie heeft betaald, nu hieruit niet volgt dat de verzekeringnemer, voorafgaand aan het sluiten van het contract, effectief kennis heeft genomen of minstens de mogelijkheid heeft gehad om effectief kennis te nemen van de inhoud van de algemene voorwaarden en deze daadwerkelijk heeft aanvaard.

Het bestreden arrest schendt derhalve - **ten eerste** - de artikelen 1108 en 1315 (zoals van kracht vóór opheffing bij wet van 13 april 2019) van het Burgerlijk Wetboek.

2.3 In zoverre het hof van beroep, na te hebben vastgesteld dat de bijzondere voorwaarden uitdrukkelijk vermelden dat ze samen met de algemene voorwaarden een geheel vormen en dat verzekeringnemer bvba La Marée de premie heeft betaald, beslist dat de verzekeringnemer de algemene voorwaarden heeft aanvaard en geacht wordt er kennis van te hebben gekregen, leidt het alleszins uit de vastgestelde feiten een gevolg af dat op grond daarvan onmogelijk kan worden gerechtvaardigd, zodat het aangevochten arrest - **ten tweede** - de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek (zoals van kracht vóór opheffing bij wet van 13 april 2019) schendt.

2.4 De bestreden beslissing wordt evenmin naar recht verantwoord op grond van de vaststellingen dat

- de polis werd afgesloten conform de bijzondere voorwaarden nu eiseres geen enkel stuk voorlegt waaruit zou blijken dat tegen andere voorwaarden werd gecontracteerd (arrest, p. 5, nr. 4, al. 2),
- eiseres ten onrechte stelt dat verweerster tekort is gekomen aan haar informatieverplichting door geen melding te maken van de uitsluiting bij het afsluiten van de polis, nu de polis werd afgesloten via een tussenpersoon, de informatieverplichting op de verzekeringstussenpersoon rust, doch deze niet inzake is zodat het hof hieromtrent niet kan oordelen (arrest, p. 6, nr. 8).

Het komt immers, zoals hierboven uiteengezet, conform artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek (zoals van kracht vóór opheffing bij wet van 13 april 2019) aan de verzekeraar, die zich ten aanzien van de verzekeringnemer of verzekerde beroept op de toepasselijkheid van de algemene voorwaarden, toe te bewijzen dat deze voorwaarden deel uitmaken van het contract, zodat de verzekeraar dient te bewijzen dat de verzekeringnemer effectief kennis heeft genomen of de mogelijkheid had om effectief kennis te nemen van de algemene voorwaarden en hij deze daadwerkelijk heeft aanvaard.

Door te oordelen dat bewezen wordt dat de algemene voorwaarden deel uitmaken van de tussen de bvba La Marée en verweerster gesloten overeenkomst (en verweerster zich derhalve ten aanzien van eiseres kan beroepen op de in artikel 25 van deze algemene voorwaarden voorziene uitsluiting) om reden dat eiseres geen enkel stuk voorlegt waaruit zou blijken dat tegen andere voorwaarden (andere dan de bijzondere voorwaarden) werd gecontracteerd en de polis werd afgesloten via een niet in zake zijnde tussenpersoon, op wie een informatieverplichting rustte, miskent het bestreden arrest derhalve - **ten derde** - de artikelen 1108 en 1315 (zoals van kracht vóór opheffing bij wet van 13 april 2019) van het Burgerlijk Wetboek.

Toelichting

Eiseres is zo vrij te verwijzen naar de arresten van Uw Hof van 20 april 2017 (C.16.0341.F, *NJW* 2017, 540, noot P. Brulez) en 12 september 2019 (C.18.0480.N, [TBBR 2020, 437](#)).

OM DEZE REDENEN,

Besluit ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie voor eiseres, tot vernietiging van het aangevochten arrest en de verwijzing van de zaak en de partijen naar een ander hof van beroep. Kosten als naar recht.

Brussel, 15 oktober 2020

Voor eiseres tot cassatie,
haar raadsman

Bruno Maes